

Д-ръ Фишеръ.

Що е хирургия или какъ се лѣкува съ ножъ.

I.

За страха, който болнитѣ испытватъ къмъ ножа на лѣкаря, разправятъ доста смѣшни, а още повече тъжни истории. Съ всѣки лѣкарь, който има работа съ простия народъ, едва ли не въсѣкой день се повтаря следното:

Идва при него боленъ, когото боли прѣстъ. Оболя го съ трѣнь преди доста време. Болниятъ билъ забравилъ трѣнчето, но то му наумило за себе си. Болката се усилвала, най-последекълъ. Отокътъ нараствалъ и болниятъ не могълъ нищо да похване съ ржката.

Минали нѣколко дни. По съветитѣ на бабитѣ, болниятъ мазалъ прѣста си съ разни мехлеми (мазилки), но положението се влошавало. Най-последекъ, болниятъ, измжченъ отъ болки и неспане, решава да иде при лѣкарь. Лѣкарьтъ преглежда болния прѣстъ и казва, че е нагноясалъ и затова трѣбва да се разрѣже, за да изтече гнойта. Така по-скоро ще оздравѣе. Болниятъ махалъ ржце и крака: по никакъвъ начинъ не иска.

Напраздно лѣкарьтъ го убеждава да се съгласи на това, което е нужно да се направи, напраздно той му разправя, че положението може да се влоши, че гнойта може да разяде и костята и сухожилието, че той може да остане сакалъ презъ цѣлия си животъ и, освенъ това, животътъ му може да бжде изложенъ на опасностъ.

Всички тия приказки не действуватъ върху болния. Той е убеденъ, че лѣкарьтъ иска да му рѣже прѣста, за да си прави удоволствие, че той просто се е заинатилъ и не иска да му даде лѣкарство, което би го излѣкувало по-бързо, отколкото рѣзането. Съ сълзи на очи болниятъ моли лѣкаря да му даде капки или нѣкакъвъ мехлемъ, но лѣкарьтъ, като знае, че никакви лѣкарства не помагатъ, разбира се, отказва.

Така болниятъ си отива съ праздни ржце. А между това, за нещастие, думитѣ на лѣкаря се сбждватъ: болниятъ осакатява.

Такива примѣри могатъ да се приведатъ стотици и хиляди. И ако човѣкъ не позволява да се допре ножъ до прѣста му, то